

DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Statsråden

Stortinget
Ekspedisjonskontoret
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
201100809-/IAA

Dato
08.06.2011

Spørsmål nr 1541 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold - Boplikt på skogeiendommer

Jeg viser til spørsmål fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold:

I dag er det boplikt på skogeiendom over en viss størrelse. Når man vet at det totalt er ca 125.000 skogeiendommer i Norge, men at det kun er ca. 300 som er store nok til å kunne leve av, bør man da ikke vurdere å fjerne boplikten på skogeiendommer generelt?

Reglene om boplikt er begrunnet ut fra hensynet til bosetting, en helhetlig ressursforvaltning og hensynet til kulturlandskapet. Lovbestemt boplikt på landbrukseiendom oppstår hvis nær slekt eller odelsberettiget overtar en eiendom med bolighus som består av mer enn 25 dekar fulldyrka eller overflatedyrka jord, eller 500 dekar produktiv skog. Disse arealgrensene som ble valgt ved lovendringen i 2009 innebærer ikke at den lovbestemte boplikten er knyttet til eiendommer som ut fra ressursgrunnlaget vil kunne gi en avkastning som eieren kan leve av slik representanten Bredvold synes å mene. I Ot.prp.nr. 44 (2008-2009) heter det om arealgrensen og boplikt:

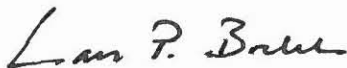
"Departementet mener bestemmelsene om boplikt bør omfatte eiendommer som folk flest oppfatter som en landbrukseiendom og som det er boligmasse på...Departementet mener at eiendommer som fyller kravene til odlingsjord i departementets forslag til nye arealgrenser i odelsloven (se punkt 6.1) har tilstrekkelig ressursgrunnlag til at de vil bli oppfattet som landbrukseiendom. Selv om høringsinstansene har hatt ulike oppfatninger av hvor arealgrensene bør trekkes, oppfatter departementet at det er alminnelig tilslutning til departementets syn om at odelseiendom og eiendommer boplikten gjelder for bør ha like

grenser.”

Jeg mener dette er et riktig utgangspunkt. Det er grunn til å fremheve at boplikt påvirker hvem som rent faktisk overtar landbrukseiendom, og dermed hvordan eiendommene vil bli brukt. Ved familieoverdragelser vil mange kanalisere eiendommen til den i familien som ønsker og er i stand til å bo på eiendommen. I tillegg kan plikten få noen av dem som er i tvil om de vil flytte til eiendommen til å flytte dit. Plikten vil dessuten kunne føre til at noen av dem som ikke selv ønsker å bo, selger eiendommen videre til andre som ønsker å bo på og drive eiendommen. Reglene har dermed en direkte betydning for bosettings- og distriktspolitikken, for helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskap. Dette er viktige samfunnshensyn som må veie tyngre enn eierens rett til å råde over eiendommen som han eller hun selv ønsker. De aktuelle hensynene gjør seg gjeldende uavhengig av om eiendommen bare består av skog eller om det hører både jord og skog til eiendommen.

Jeg gjør for øvrig oppmerksom på at tall fra SSB for 2009 viser at det bare er ca. 11.100 rene skogeiendommer i Norge. De øvrige eiendommene består av både jordbruksareal og skog. Hovedtyngden av landbrukseiendommene i SSBs tellinger (73 % av samlet 186.700 eiendommer) hadde i 2009 mellom 5-99 dekar eid jordbruksareal.

Med hilsen

Lars Peder Brekk